

Legfőbb haszna a könyvnek az, hogy a pedagógiai gondolkodás forrongása közben felvetődött, gyakran hangoztatott sok elv és követelmény, mely eddig jórészt megközelíthetetlen eszményként lebegett előttünk, közelebb jutott hozzánk, elérhetőnek tetszik, mert e könyvben meg van mutatva a hozzávezető, járható út.

Juhász Béla.

A női kézimunka tanításának módszere. Kézimunka-tanítónők és képzőintézetek számára írta Sacher Eleonóra. Átdolgozta és bővítette Kovács Jolán. Bp., 1931. Szent István-Társulat.

Kézimunkatanításunknak régen várt módszertana ez. Beosztása szerint két részből áll: az igen jó nevelői tapintattal megírt pedagógiai részből és egy tisztán technikai részből. Az elsöben méltatja a kézimunkatanítást mint nevelő eszközt, a kézimunka értékét a család és a kenyérkereset szempontjából. Finom érzékkel szól a jó ízlésről, divatról, stílusról, kiállítások és múzeumok látogatásáról. Nagy körültekintéssel tárgyalja a kézimunkatanítás módszerét, az előkészítést, szemléltetést, magyarázatot, begyakorlást. Tisztán technikai részében a kézimunkatanítás tantervét adja. A legegyszerűbb munkáktól kezdve végigvezeti az olvasót a négy osztály anyagán, ahol csak lehet, a kézimunkatanítás szolgálatába állítva a magyar néphímzés szebbnél-szebb mintáit és motívumait. Lelkes tárgyszeretetre, szakértelemre és gondos összeállításra vall mindaz, amit a magyar néphímzésről mond és képben bemutat. Ügyes dolog a néprajzi térkép használata, mely az egyes néphímzések területét jelöli meg. R.

Emile Candaux: La fonction sociale de l'éducation. Etude sociologique. Payot, Genève, 1930. (N. 8-r., 152 l.)

A nevelés társadalmi funkciójáról szóló, szépen fölépített és tömören írt könyvében, mely érdekes tárgya miatt részletesebb ismertetést érdemel, a szociológia módszerével megállapított nevelési tények tudományának főbb vonalait rajzolja meg Candaux, genfi középiskolai tanár. Nevelésen Durkheim nyomán a különféle közösségek felsőbb hatalmainak azon tevékenységeit érti, amelyek az ifjú nemzedéknek az időnkénti általános és különös társadalmi (vallási, társadalmi osztálybeli, foglalkozási) környezethez való alkalmazkodását mozdítják elő. Csak az iskolai nevelés tényeire szorítkozik s mellőzi a nevelés egyéb formáit.

Először a nevelési tények szociológiájának tárgyát és módszerét fejtegeti. A neveléssel elméletileg foglalkozók egészen korunkig nem a megvalósított tényeket vizsgálták, hanem eszményeket tanulmányoztak s ezek elérése végett szabályokat állítottak föl. A neveléstudomány sokáig e normatív rendszerek és tanok ismertetése és kritikája volt. Az egyes nevelési doktrinákat úgy tekintették, mint amelyek mindjobban közelednek a teljes és tökéletes eszmény felé.

A társadalom nevelési tevékenysége bizonyos gondolkodási s eljárási módokban nyilvánul és megfigyelhető, mérhető, mással összehasonlítható. A nevelési tények társadalmi tények, az egyénen kívül és felül állanak s rákényszerítő erővel hatnak. Egy nevelő sem csinálja tantervét vagy módszerét,